

ЛОГІКА І ЛОГІСТИКА ВОЄННОЇ ДОБИ

30 квітня 2019 року, вже після перемоги Володимира Зеленського на президентських виборах, його медіабізнес-партнер, співвласник «Кварталу 95» Борис Шефір в інтерв'ю «Детектор медіа» заявив: *«У нас у передвиборчій програмі написано, що якщо прибрати людей, які матеріально зацікавлені у війні, вона закінчиться. У цьому випадку колишній президент та його оточення були зацікавлені у продовженні війни. Ми їх прибрали, і я певен, що вона затихне. Війна перестане приносити прибуток... Їм (росіянам. – О. Р.) що, подобається воювати? Ви думаєте, Путін – маніяк, який любить постріляти у живих людей? Він що, псих? Він розумна людина. Так, він має імперські амбіції. Але ж можна домовитися. А якщо ні, то оголошувати меморандум про завершення війни. А то що це таке: однією рукою воюємо, а іншою рукою торгуємо? Дуже важливим є бажання хоча б однієї сторони, інакше для світу немає перспектив».*

Політична наївність чи дрімучий непрофесіоналізм? Помовчимо...

«У російському Генштабі вже є детальні карти всіх військових об'єктів в Україні, котрі підлягають знищенню в перші ж години конфлікту, є плани окупації регіонів та блокування й знищення українських військових частин... Треба розуміти, що війна Росії з Україною буде до кінця – або ми здамося (розчинимося-асимілюємося), або перемаємо», – пророче мовив 2008 року тодішній директор Інституту Росії в Києві Василь Лаптічук. Не почули. Не згадали історію.

Після телефонної розмови 27 січня 2022 року між Байденом і Зеленським світові медіа зарясніли заголовками: *«Український президент закликає Захід охолодити риторичку щодо Росії»*, *«Україна применшує попередження США про вторгнення»*, *«Україна закликає Захід розслабитися»*, *«Зеленський критикує врегулювання Заходом російської кризи»* тощо.

Цьогоріч, 25 квітня, Голова Верховної Ради Руслан Стефанчук в інтерв'ю «Українській правді» признався: *«Відверто скажу, що до останнього ніхто не вірив, що почнеться повномасштабна війна. Ми базувалися і на дані нашої розвідки, та на іншій інформації, що вони (РФ – О. Р.) не зважаться на повномасштабну війну»* (<https://www.pravda.com.ua/articles/2022/04/25/7341869/>).

І це мовить спікер українського парламенту...

У Книзі Еклезіяста, одній з найскладніших книг Старого завіту, сказано: *«Час любити, час ненавидіти, час на війну і час на мир»*. Іншими словами, кожна нація перманентно перебуває у стані війни з іншою нацією, або ж готується до війни. І справді. *«Мілітарна концепція держави є невід'ємною і важливою складовою для стабільності внутрішньої політичної системи нації; без цього жодний уряд не може мати легітимності й здатності керувати державою»* (Осип Мороз, американський економіст).

В Україні було інакше. Навіть після 2014 року. За два дні до рашистської агресії один із «слуг народу» Данило Гетманцев, людина з вельми суперечливою політичною біографією, у залі засідань Верховної Ради влаштував мало не істеріку, намагаючись заблокувати виділення додаткових 50 мільярдів гривень на потреби ЗСУ. На щастя, депутати не взяли до уваги «аргументів» очільника Комітету з податкової та митної політики.

«Закатувати астрономічні суми в асфальт (за час війни лише на Чернігівщині пошкоджено понад 600 км доріг і зруйновано 20 мостів. – О. Р.) в умовах, коли наші військові частини недоукомплектовані людьми та справною технікою, не кажучи вже про сучасне озброєння, Гетманцев во-

чевидь вважає дуже «збалансованим», – цілком справедливо обурюючись нардеп Володимир В'ятрович. Бо на будівництво й ремонт доріг 2022 року було передбачено 140 мільярдів гривень, а на закупівлю, ремонт, модернізацію озброєнь та техніки ЗСУ лише 28 мільярдів...

Існування зброї уможливило виживання держав і націй. Відсутність зброї передбачає ліквідацію суверенності. Сьогодні ми в цьому переконуємось.

Згадалась саркастична репліка представника Президента України у Верховній Раді В. Веніславського, кинута в парламенті 16 лютого 2022 року, акурат за тиждень до початку війни: *«Останніми днями, останніми тижнями в медійному просторі від наших політичних колег, які називають себе політичною опозицією, дуже часто лунають заклики про необхідність термінового збільшення фінансування Збройних Сил України, про необхідність виділення чергових 50 мільярдів на сферу безпеки і оборони... Але ми закликаємо в День єдності не перетворювати заклики на політичні спекуляції»*.

Спекуляції? Помовчимо. Подумаємо. Непрофесіоналізм команди «слуг народу» призвів до того, що відколи почалася війна Володимиру Зеленському мало не щодня доводиться звертатися до урядів країн Заходу із закликами й проханнями терміново надати військову і гуманітарну допомогу для успішного протистояння ворогові.

Високий моральний дух, безумовно, є важливою передумовою для перемоги – у критичних моментах бою відвага вояків та їхніх командирів можуть стати вирішальним фактором. Однак самого патріотизму замало. Застосування модерного озброєння може переважити ідеологічний чинник і професійний вишкіл. І коли у Наполеона Бонапарта запитали, що треба для того, аби виграти війну, знаменитий полководець відповів: гроші, гроші і ще раз гроші.

У вересні 2014 року з'ясувалося, що командири військових частин зривають проведення держзакупівель для армії. Про це заявив експерт Центру політичних студій і аналітики Гліб Каневський під час прес-конференції в УНІАН 20 вересня: *«Під час моніторингу держзакупівель в різних регіонах України ми виявили, що закупівлі зриваються у всіх військових частинах всіх силових відомств і Міністерства оборони, і Нацгвардії, і Держприкордонслужби. Статистика несе загрозу національній безпеці України»*.

Тоді ж причину такої злочинної бездіяльності/поведінки пояснив генерал-лейтенант Микола Мельник, один із засновників-творців Національної гвардії, экс-перший заступник керівника ГУР МО України: *«Головна проблема – в системі управління на рівні як Міністерства оборони, так і держави загалом. Точніше в її відсутності. Найстрашніше те, що й досі неможливо чітко сказати, хто ким управляє і хто організовує всю схему взаємодії між різними державними структурами та структурними підрозділами того ж таки МО»*.

Чи щось змінилось відтоді? 2 березня 2022 року Офіційне інтернет-представництво Президента України повідомило, що Володимир Зеленський підписав указ про створення Координаційного штабу з гуманітарних та соціальних питань, який працюватиме у трьох напрямках: гуманітарна допомога від урядів іноземних держав і міжнародних організацій; допомога від великого бізнесу військовим адміністраціям і громадам; допомога від органів влади військовим адміністраціям і громадам. Головою Координаційного штабу призначено керівника Офісу Президента Андрія Єрмака.

Інакше кажучи, Українська держава на восьмому році війни змушена визнати, що не спроможна забезпечити захис-

ників вітчизни необхідною амуніцією, спорядженням, медичними засобами й препаратами.

20 квітня Юрій Борисович Швець, американський аналітик українського походження (дитинство і юність провів у Херсоні), публіцист, блогер у своєму щоденному політичному та економічному аналізі світових проблем на власному YouTube каналі (<https://www.youtube.com/watch?v=KpBBhl-y1TM>) розповів про малоприємні для вищого українського керівництва речі, пов'язані з доставкою гуманітарної допомоги в Україну.

Цей колишній совєтський розвідник працював офіцером-аналітиком у резидентурі КГБ у Вашингтоні, а після розпаду СРСР перебрався до США, де заснував власну аналітичну фірму з питань корпоративної безпеки (corporate security investigator) у міжнародному бізнесі. Його оцінки подій у світі відзначаються виваженістю та об'єктивністю і досі ніким не були спростовані.

Він розповів, що репортажі, які кореспонденти телекомпанії CNN цілодобово ведуть з України, мають колосальний вплив на громадян Сполучених Штатів і всього світу. Так, згідно опитування, проведеного Gallup, 78 відсотків дорослого населення Сполучених Штатах схвалюють допуск до країни до 100 000 українських біженців.

Швець підкреслив, що перелом у настроях американців у ставленні до подій в Україні призвів до радикальних змін у поглядах політичного класу. Це вплинуло також на адміністрацію США і президента Байдена. У висліді незабаром має бути ухвалений закон про ленд-ліз. Тобто вкрай потрібне ЗСУ озброєння, амуніція, виготовлені на гроші американських платників податків, ще інтенсивніше постачатиметься в Україну. Але, на думку Юрія Швеця, тут далеко не все благополучно.

Аналітик повідомив, що ввечері 19 квітня компанія CNN показала інтерв'ю з відставним полковником сил спеціального призначення США, який зі своїми друзями і колегами створив групу волонтерів, котрі прибули до України для надання допомоги військовикам.

Швець наголосив, що вважає себе фахівцем з розпізнавання людей. Мовляв, цьому його професійно навчали і він цим займався все своє свідоме життя. Відтак не сумнівається у правдивості свідчень відставного офіцера командос. У нього склалося враження, що й ведучий, який незадовго до цієї передачі повернувся з України, хотів привернути увагу аудиторії до проблеми, аби зараз, на початковому етапі, виправити ситуацію, інакше вона може спричинити катастрофу.

Полковник розповів, що постачання зброї, гуманітарна та медична допомога йде від уряду США, Великобританії та інших країн. Здійснюється з двох центрів: європейського командування США у Штутгарті та координаційного центру донорів у Європі, організованого американцями спільно з британцями. Це урядові організації, які постачають допомогу до кордону України переважно зусиллями військовослужбовців Пентагону чи британських збройних сил, яким заборонено пересуватися територією України. Замовлену допомогу військові здають тим, кому їм було наказано здати. А далі українська сторона самостійно займається доставкою зброї та амуніції туди, де вона потрібна – передусім на поле бою. Якщо йдеться про шпиталі, то вони мають бути поряд.

Полковник у програмі CNN стверджував, що гуманітарна допомога за призначенням значною мірою не доходить. Медичні пакети першої допомоги часто перебувають на складах на території України поблизу її західного кордону.

Швецьві відомо, що транспортування великого, важкого озброєння до поля бою здійснюють українські сили спеціального призначення. І здійснюють дуже професійно, кожна з цих поїздок вкрай ризикована, часто смертельно небезпечна.

Як розповів аналітик, зі слів американського полковни-

ка випливає, що легка зброя, медичне обладнання, навіть шпиталі потрапляють у сферу діяльності та управління некомерційних, недержавних організацій. Колишній командос не приховував обурення: люди помирають на полі бою, цивільні особи потрапляють під бомбардування, є поранені, а їм часто нема чим надати першу допомогу. Тим часом склади і бази завалені гуманітарною, медичною допомогою, яка лежить мертвим вантажем або капіталізується.

На думку полковника, військовослужбовці США в ідеалі мають доставляти допомогу на територію України до її західного кордону, а потім транспортувати на поля боїв. Однак вони не мають цього робити з юридичного погляду. Тому під час розмови в етері CNN полковник запропонував альтернативу: залучити приватну американську військову компанію, американських контрактерів, які перевезитимуть гуманітарну допомогу територією України.

Швець наголосив, що після Путіна найстрашніший ворог України, українського народу є так звані бариги, які прагнуть на війні заробити гроші.

Відставний полковник нагадав, що завданням американців є не просто забезпечити виробництво зброї та різноманітного обладнання на гроші платників податків, але й доставити допомогу на територію України, передавши її безпосередньо за призначенням.

Того ж дня, 19 квітня, на сайті CNN була опублікована стаття «Що відбувається зі зброєю, яка відправляється в Україну? США насправді не знають» – «What happens to weapons sent to Ukraine? The US doesn't really know» (<https://edition.cnn.com/2022/04/19/politics/us-weapons-ukraine-intelligence/index.html>). Суть порушеної авторами проблеми викладена в першому абзаці тексту: «У США мало способів відстежити значні постачання протитанкової, зенітної та іншої зброї, які переправляють через кордон в Україну, кажуть джерела CNN. Існує своєрідна «сліпа зона», котра значною мірою пов'язана з відсутністю дозволу ступати на українську землю американським солдатам. Тому значно легше переправити через кордон багато різних легших систем. Це свідомий ризик, на який готова піти адміністрація Байдена».

Юрій Швець популярно пояснив, чому Америка й весь Захід не поспішали з масованою допомогою, коли почалася російська агресія, і багато хто обурювався з цього приводу, включаючи президента Зеленського. Річ у тім, що Сполучені Штати мають сумний досвід Афганістану, куди лише на озброєння було витрачено трильйон доларів.

За словами американського аналітика, Сполучені Штати знають, що таке корумпована українська влада. Незалежно від того, хто був на Банковій. Тож якщо проблема гуманітарної допомоги докорінно не буде вирішена в найближчому майбутньому, то американці можуть зробити висновок: «Якщо ви самі не можете скористатися допомогою, то допомагати вам марно».

Переходячи від опису та обговорення достатньо контроверсійної проблеми, Юрій Швець запропонував Банковій не втручатися у справи військових (вони наразі блискуче справляються зі своїми завданнями), зокрема в діяльність

Генерального штабу і Головнокомандувача ЗСУ. Стратегічним завданням України, на думку американського аналітика, є оперативне доправлення військової та гуманітарно-медичної допомоги від пункту А, де її залишають американці, британці та інші представники НАТО, до пункту Б – поля бою.

Йдеться не лише про дотримання вимог національної безпеки, а про порятунок Української держави, наголошує Юрій Швець. Тому президент Зеленський має знайти серед свого оточення «царя з логістики», як кажуть американці. Якщо такої людини немає, то слід відшукати професіонала (не може такого бути, щоб у Києві чи на території України не було потрібного фахівця), під якого президент покладе свій політичний престиж і своє політичне майбутнє. Ця людина має організувати та забезпечити безперервне транспортування допомоги з пункту А до пункту Б. Без жодних посередницьких прокладок. В умовах воєнного часу баржництво – державний злочин. Під час Другої світової війни за таке розстрілювали.

Швець має рацію, стверджуючи, що деякі НГО, НКО виконують роль сумнозвісних комерційних прокладок. Там добре знають, куди скеровується допомога і де знаходиться. В цих структурах ймовірно можуть бути ворожі агенти, здатні скеровувати ворожі ракети на ціль.

Операція з транспортування військової та гуманітарної допомоги територією України має здійснюватися в глибокій таємниці. Не повинно бути жодних волонтерів, жодних неперевічених осіб. Цю логістичну проблему треба розв'язати терміново, резюмував американський аналітик.

Справді. Від воєнної системи значною мірою залежать рівень культури та рівень наукових досягнень. Війна є мотиваційно/рушійною силою в розвитку науки – від фундаментальних досліджень до технологічного втілення. Наука не зробила жодного важливого кроку вперед, який не був би продиктований (бодай опосередковано) потребами оборони та озброєння зокрема.

Під час війни виникають непередбачені ситуації, твориться новий моральний клімат, в якому немає місця для нудьгуючих, втомлених, багатих і бідних. Війна виконує стабілізуючу функцію як усередині суспільства, так і в зв'язках з іншими державами-спільнотами.

Тему оборонної допомоги Україні колишній розвідник розвинув у своїх аналітичних оглядах 21 і 22 квітня: <https://www.youtube.com/watch?v=KpNf9kmXPHM>; <https://www.youtube.com/watch?v=wB391jDeOBY>.

Йому стало відомо, що знаний український журналіст (ймовірно Роман Цимбалюк), ознайомившись з аналізом ситуації, скомунікувався з Офісом президента і повідомив, що в разі підтвердження інформації від Юрія Швеця може вибухнути міжнародний скандал. Запит журналіста, очевидно, призвів до того, що американському аналітику вирішив відповісти Олексій Арестович, радник на гро-

мадських засадах Андрія Єрмака – очільника ОП і водночас голови Координаційного штабу з гуманітарних та соціальних питань.

Юрій Швець переконаний, що отримана з Офісу президента відписка – класичний маніфест «проворовавшихся бариг, которые пытаются замутить, замылить, замусолят проблему различными словесами и сделать эту проблему нерешаемой». Тобто в Україні проблема транспортування допомоги з пункту А в пункт Б – нерозв'язувана. Відтак навів цитату від Олексія Арестовича: **«Ситуация еще хуже, чем в описании Швеца».**

Отакої! Виходить, що Юрій Швець таки розповів правду, посилаючись на свідчення американського полковника. Дивує інше. Позаштатний радник Андрія Єрмака пояснює, що окреслену проблему не можна розв'язати в принципі, оскільки існує системна проблеми військового характеру. Чи не про неї згадував цитований нами генерал-лейтенант Микола Мельник: **«Досі неможливо чітко сказати, хто ким управляє і хто організовує всю схему взаємодії між різними державними структурами та структурними підрозділами того ж таки МО»?**

Американський аналітик не без сарказму коментує: мовляв, якщо ви слухаєте чиновника, який стверджує, що це системна проблема, то маєте зрозуміти, що з погляду чиновника, вона не може бути розв'язана в принципі. Бо оскільки проблема створюється десятиліттями, то й розв'язати її теж треба десятиліттями. Яка тут війна. Пловати, що ворог біля воріт. Існує системна проблема. Щоправда в США її чомусь немає.

Швець звертає увагу на таку обставину: після того як Байден поставив на відповідних документах свій підпис, американцям знадобилося 48 годин, щоб доставити допомогу через океан, а в Україні для представника ОП – це системна проблема, яка потребує довгих років праці. На думку аналітика, пояснення української сторони не витримує критики: мовляв, недосконале законодавство; треба скликати парламент, змінювати старі закони, ухвалювати нові...

Згадався цікавий і повчальний історичний прецедент. Томас Джефферсон, третій президент США, один із авторів Декларації незалежності США, з причин політичної необхідності порушив Конституцію (часу на внесення поправок до її тексту бракувало). У листі від 20 вересня 1810 року він пояснив своє рішення: **«Строге дотримання писаного закону – це, без сумніву, один із найвищих обов'язків доброго громадянина, проте не найвищий. Закони необхідності, самозбереження чи збереження країни, коли вона постає перед небезпекою, – значно вищі. Втратити нашу країну через скрупульозне дотримання писаного закону означало би втратити сам закон із життям, свободою, власністю та усіма тими, хто разом із нами тішиться цими благами. Так абсурдно можна пожертвувати метою задля засобів».**

Так учинив американський президент. Продемонстрував державницьку поведінку. Він турбувався про безпеку власної країни. Підстав і причин взяти приклад із Джефферсона у Володимира Зеленського, коли йдеться про безкомпромісну боротьбу з воєнною бюрократією, саботажем, предостатньо.

Аналітик запропонував такий сценарій: Володимир Зеленський спеціальним указом призначає людину, яку всі повинні знати, котра персонально відповідатиме за доставку американської воєнної, гуманітарної, медичної допомоги з пункту А в пункт Б на території України.

Швець у своїй програмі порушує проблему коруптивності середнього рівня чиновництва в Українській державі, не без сарказму констатує сюрреалістичну картину: чиновництво вищого рівня – біле та пухнасте, золоте й нічим незаплямоване, а мутьять, мовляв, чиновники середнього рів-

ня. Тож аналітик запитує: яким чином корумповані чиновники середньої ланки опинились в схемі транспортування гуманітарних вантажів з пункту А в пункт Б?

Слушне питання. Адже президент Зеленський на вищому державному рівні домовляється про допомогу, яку має отримувати не чиновник середньої ланки чи середньої руки, не якийсь провінційний барига, а повноважний представник влади.

Американці передають вантажі тим, кому їм вказали з Києва. Тобто якщо довгоочікувана гуманітарна допомога опиняється в загребутих руках корумпованих чиновників, то відповідальність за це лягає на вище державне керівництво. Питання: навіщо воно це допускає? Юрій Швець навіть боїться дати відповідь. Вона надто очевидна...

«Меньше чем системной перделкой державы в этой области не обойтись» – американський аналітик цитує висновок позаштатного радника керівника Офісу президента. Відтак не без сарказму пропонує цю сентенцію викарбувати великими літерами на граніті при вході в будівлю, де наразі порядкує Андрій Єрмак, який, очевидно, десятиліттями планує займатись системною переробкою держави. Путін зачекає. Американська допомога теж чекатиме на складах?..

За словами Швеця, американці можуть поставити різноманітної допомоги на мільярди доларів. Але якщо вона застрягне на складах десь на території Західної України, в тилу воюючої країни, і не дійде за призначенням, то жодних шансів в Україні немає.

У Луцьку вибухнув скандал зі складом гуманітарної допомоги. На ньому не облікувалися десятки тонн гуманітарної допомоги (<https://12kanal.com/u-lutsku-skandal-zi-skladom-gumanitarnoyi-dopomogy-pidozryuyut-mahinatsiyi-video/>).

Це тривожний дзвіночок. Мені, приміром, достеменно відомо скільки саме (кількість не зазначатиму) і чого саме потрібно медичній службі конкретного військового підрозділу: підсумки медичні, турнікети, оклюзійні пов'язки, гемостатичні губки, декомпресійні голки, ізраїльські бандажі.

Солдати потрібні навіть такі «дрібниці» як другий комплект уніформи, розгрузки, кишені під ріжки, бокові плити на бронезилет, чохол на шолом, тактичні окуляри, тактичний пояс, тактична «кішка» саперна складна.

З друзями-волонтерами дещо вдалося роздобути: TAC-TICAL TOURNIQUET 1.5'', Hemostatic Z-fold Gause, IFAK (IPMed), Sorbalux, Q.Cap (23 mm Vial Adapter) тощо.

Вже знаю, що таке бронезилет CONDOR, кевларовий шолом індійського виробництва, берці MAGNUM UNIFORM Ultima 6.0, водонепроникна накидка Nässeschutzzacke, портативний примус для підігріву їжі HOLZOFEN LUMBERJACK, тактичні рукавиці з В'єтнаму...

Знаю, що бракує засобів порятунку і тактичної медицини, бракує медичного тактичного спорядження: рюкзаків, сумок, нош, кровоспинних препаратів і кровозамінників тощо...

Війна сама по собі є надскладною соціальною системою, з якою інші форми соціальних організацій людства перебувають у конфлікті. Соціальні мотиви війни не менш важливі, ніж економічні. Війна є одним із найважливіших елементів/факторів процесу самоорганізування людства, більшість спільнот якого керує саме війна. Причому керує системно.

Системні проблеми, викликані війною, можуть бути розв'язані фахівцями. Не аматорами від політики. Розв'язані системно, оперативно. Чомусь згадалися генерали: Ігор Смешко, Сергій Кривонос, Юрій Романенко... У воєнний час має бути персоналізована відповідальність. Це аксіома.

22 квітня американський аналітик повідомив, що його пропозиції начебто почули. Як у Києві, так і у Вашингтоні. Зі столиці України Юрій Швець отримав інформацію, що Володимир Зеленський начебто знає і розуміє сенс драстичної

проблеми. Найголовніше те, що вона буде вирішена негайно. Не в рамках системного перетворення держави.

Разом з тим аналітик зазначив, що Джо Байден оголосив стратегічне рішення: Путіну не дозволять перемогти в цій війні. Не дозволять зробити ЗСУ за допомогою США і західних союзників. Це рішення вже спущене у державний апарат і бюрократична машина почала працювати. Американський каток чавитиме все, що потраплятиме на його шляху. У хід пішла, як мовиться, важка артилерія – Україні передано 90 гаубиць.

Білий Дім повідомив і про призначення «логістичним царем» відставного генерала Террі Волфа для допомоги в координації сприяння Україні в сфері безпеки. З цією метою була створена спеціальна посада в Раді національної безпеки під егідою Байдена. Президент США взяв на себе політичну відповідальність щодо ділових якостей цієї людини.

Генерал Волф людина з колосальними військово-дипломатичним досвідом. Він обіймав командні посади у бронетанкових військах, перебував на політичних посадах у Пентагоні, в Раді національної безпеки, Державному департаменті.

Юрій Швець наполегливо рекомендував Володимирі Зеленському зробити те саме. Україна має знати свого «царя», який персонально відповідатиме за транспортування української територією гуманітарної допомоги і зброї з пункту А в пункт Б.

З почутого можна було зробити висновок, що проблема логістики в Україні найближчим часом буде розв'язана. Однак 23 квітня Юрій Швець повідомив, що його сподівання були передчасними (<https://www.youtube.com/watch?v=UCIQ8phJnlc>). Американському аналітикові з України надіслали імейл, з якого випливало, що вирішувати це питання ОП не збирається. До листа було долучене посилання, в якому близький до Офісу президента блогер, колишній журналіст і народний депутат Сергій Лещенко (з 2 лютого 2022 року заступник голови спостережної ради АТ «Укрзалізниця») по суті виступив у ролі представника ОП, який взявся розповідати про фейки ворожої, рашистської пропаганди, направленої проти України, до поширення якої причетний Юрій Швець, вигадуючи історії про зловживання з гуманітарною допомогою, яка надходить в Україну зі Сполучених Штатів та інших держав.

Тим часом рашисти почали завдавати ракетних ударів по залізничній інфраструктурі України, щоб порушити логістику перевезень, оскільки залізниця стає для москвитів одним із ключових об'єктів завдання шкоди нашій економіці. Тож наглядовій раді АТ «Укрзалізниця» варто дослухатись порад Юрія Швеця.

Невеличкий відступ. Американський аналітик не втримався від уїдливого коментаря. Мовляв, «контррозвідник» Лещенко знайшов якийсь пост на українській мові, де

прізвище Юрія Борисовича було подано як Ткач. На думку Лещенка це означає, що оригінальний пост був написаний російською мовою, а отже російськими спецслужбами – вони не знали української мови, тому за допомогою Google переклали прізвище Швець як Ткач. А це, мовляв, неспростовний доказ того, що Юрій Швець є агентом російських спецслужб.

Своєю чергою аналітик порадив Лещенку зайти в Google translate і перекласти прізвище Швець з російської на українську. Відтак переконається, що Швець перекладається на українську не як Ткач, а як Швець. З м'яким знаком.

Тож в американського аналітика виникло питання щодо рівня IQ в працівників офісу глави воюючої держави, за якою спостерігає весь світ. І він не без сарказму формулює питання: Володимире Олександровичу, у вас працюють профнепридатні люди, з низьким IQ, які не можуть справитись з елементарним завданням. З такими помічниками вам непотрібен Путін, непотрібен ворог. Вони вас закопають.

Далі Юрій Швець розповів, що порушена ним проблема широко обговорюється в Сполучених Штатах у воєнних і політичних колах, у ЗМІ. За словами аналітика, у телекомпанії FOX channel вже висловлюється думка щодо проведення аудиту з метою дослідження рахунків президента Зеленського. Чи не заробляє він гроші на гуманітарній допомозі.

«Вот так, Владимир Александрович, – звертається до українського президента Юрій Швець. – Пока вы сражаетесь, вы сделали свое имя за эти 50 дней. Блестящее имя. Вами гордится весь цивилизованный мир. Но у вас работают, вороватые и трусливые люди. И люди с низким IQ. Поэтому предлагаю увольте их пока ситуация не стала хуже. Ну и помимо проверки IQ могу пожелать все-таки проверяйте background людей, которые поступают к вам на работу».

Відтак Юрій Швець поінформував аудиторію свого ютуб-каналу, що у нього вже підготовлена довідка, яку планує передати ФБР – з початком російської агресії проти України в США здійснюється посилений пошук і боротьба з російською агентурою. Тепер прискорить процес передачі матеріалів. А поза тим перекладе їх українською мовою і надішле до правоохоронних органів України. Попросить заарештувати документ належним чином і відкрити кримі-

нальну справу проти Лещенка за Статтею 111 КК України – державна зрада.

Отакое! Цікавий поворот відеосюжету...

Не менш цікаве інше питання: чому ніхто з офіційних працівників Офісу президента України не зреагував на відеоопрограми Юрія Швеця? Зрештою очільник Координаційного штабу з гуманітарних та соціальних питань міг би впасти у слово. Можна припустити, що порушену Юрієм Швецем проблему логістики й боротьби з корупцією обговорювали з українським президентом державний секретар США Ентоні Блінкен та очільник Пентагону Ллойд Остін. Акурат на Великдень. 24 квітня.

Хай там як, але 26 квітня на авіабазі Рамштайн, що в Німеччині, Сполучені Штати зібрали 40 союзників, аби надати Україні довгострокову військову допомогу. Представники оборони з Австралії, Бельгії, Великобританії, Італії, Ізраїлю та інших країн збиратимуться щомісяця, щоб переконатися, що вони «зміцнять українську армію на довгострокову перспективу», – сказав Ллойд Остін, міністр оборони США.

P.S.

Авраам Лінкольн у своїй першій інавгураційній промові звернув увагу на таке: «Припустимо, ви вступаєте в війну, але ви не можете воювати вічно, і тоді, після того як обидві сторони зазнали численних втрат і жодна з них не досягла успіху, ви припиняєте військові дії, і перед вами знову постає все те ж старе питання: на яких умовах будувати взаємини».

Сформульоване американським президентом питання нині стоїть перед Україною, перед Володимиром Зеленським. На яких умовах налагоджувати стосунки з рашистами, з їхнім паханом. І чи можливо це в принципі?

«Немає очей у росіян. В них білі очі, білки, немає там нічого: вони не мають в них світла, не мають в них розуму і в них читаєш лише нелюдську жагу до вбивств», – так в інтерв'ю Радіо Свобода висловився про рашистів антикризовий радник голови Офісу президента Михайло Подоляк, один з учасників перемовин з московитами.

Чи всі з найближчого оточення українського президента такої ж думки про рашистів? Питання цілком логічне.

Олег К. РОМАНЧУК

Екміністра оборони Андрія Тарана призначено послом у Словенії

Безкарність та безсовісність: міністр оборони, який не купив для армії жодного снаряда та ракетної установки, який зірвав виконання Держоборонзамовлення, призначений на посаду Надзвичайного та Повноважного посла України в Євросоюзі.

За часи свого правління в міноборони Андрій Таран не закупив жодного артилерійського снаряду. Не закупив жодної пускової установки ПТРК Стугна. Закуплена дуже мала кількість безпілотних розвідувальних апаратів. Не закупив жодного пікапа та багато чого іншого. Не створено ні доктрини ні плану якихось структурних змін.

У квітні 2021-го комітет по обороні ВР ухвалив рішення щодо звільнення заступника Тарана – заміністра оборони Халімона на за провали у сфері харчування армії, ДБР порушила для перевірки діяльності Халімона кримінальну справу.

Таран ухвалив наказ № 330, де прирівняв відкриття вогню по російським військам до адміністративного правопорушення, який було відмінено тільки після публічного скандалу. Таран зірвав виконання Держоборонзамовлення 2020-го та 2021-го років. Так, у 2020-му році Міноборони не використало понад 10 мільярдів гривень державних гарантій на закупівлю озброєння, і ці гроші Мінфін у кінці року передав на Велике будівництво. У 2020-му році з вини Тарана було зірвано та призупинено фінансування ракетної програми, цілий рік на програмі Нептун не перераховували гроші.

Це легко перевірити, і це далеко не все. У країні, де влада несе відповідальність за свої вчинки, пан Таран вже сидів би у тюрмі. У країні, де у владі існує мораль, Тарану був би заборонений навіть підхід до владних кабінетів.

Але в Україні в той час як тисячі патріотів своєю кров'ю сплячуть за нестачу боєприпасів та протитанкових засобів, пан Таран отримує спокійне та сите життя. Він буде жити в безпечному місці з родиною, мати усі пільги та дуже високу зарплату та додаткову пенсію у 67 років, за рахунок тих героїв, хто зараз з гранатометами йдуть на танки, за рахунок страждань тих мільйонів біженців, які втратили все та змушені шукати собі притулок.

Цей указ – низькість та підлість, коли ти бачиш усю стрічку у загиблих обличчях друзів та знайомих, це наруга на ріках крові, це повна безкарність та безвідповідальність.

Я не знаю, коли у нас почне працювати справедливість. Я можу зараз тільки написати тут, щоб про це ніколи не було забуто.

Юрій Бутусов, <https://censor.net/>